

พระธรรมดาเนียล - เล่มที่ยีสิบเอ็ด

ตามส่วนวัด

Jeff Pippenger

2023-12-16

เรากำลังศึกษาพระธรรมอิสยาห์บทที่ยีสิบเจ็ด เพราะบทนี้วางบริบทสำหรับบทต่อ ๆ ไปของพระธรรมอิสยาห์ บทเหล่านั้นระบุว่าฝนชุกปลายฤดูเป็นวิธีการตามพระคัมภีร์ที่ถูกต้อง และเมื่อมีการตระหนักรู้และนำวิธีการนั้นมาใช้ ก็จะเปิดเผยข่าวสารเชิงพยากรณ์ซึ่งหากได้รับการยอมรับ ก็จะก่อให้เกิดประสบการณ์ที่สอดคล้องกัน

เมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 บทเพลงซึ่งจะต้องขับร้องแก่ชนชาติแห่งพันธสัญญาเดิมของพระเจ้า ผู้ซึ่งก็คือชนเซเวนต์เดย์แอ็ดเวนติสต์นั้น มีใจความว่าพวกเขา กำลังถูกพระเจ้าทรงผ่านไปในฐานะประชากรของพระองค์ เพราะพวกเขา มิได้เกิดผลตามที่พระเจ้าทรงมุ่งหมายให้สวนองุ่นของพระองค์เกิดผล บทเพลงนั้นจะต้องตั้งอยู่บนความสัมพันธ์แห่งพันธสัญญา ซึ่งเป็นภาพแทนโดยสวนองุ่นที่พระเจ้าทรงปลูกไว้ และโดยการที่พวกเขา ปฏิเสธศิลาสะดุดในปี 1863 พวกเขาได้กลายเป็นเลาติเซียในปี 1856 และเป็นเวลาเจ็ดปี หรือ “เจ็ดคราว” หรือสองพันห้าร้อยยีสิบวัน พระเจ้าทรงแสวงหาทางเข้า แต่พวกเขาได้ปิดประตูใส่พระองค์ในปี 1863.

นับตั้งแต่วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 พวกเขา กำลังถูกมัดรวมเป็นพอลวงหน้า ก่อนที่จะถูกคายออกจากพระโอษฐ์ของพระองค์อย่างสิ้นเชิง ณ กฎหมายวันอาทิตย์ ข่าวสารที่ต้องขับร้องแก่แอ็ดเวนติสต์ตั้งแต่วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 คือข่าวสารถึงชาวเลาติเซีย ซึ่งเป็นข่าวสารแห่งสวนองุ่นที่มีศิลาสะดุดนั้นอยู่ ซึ่งบัดนี้ทุกคนที่ปฏิเสธจะ “เห็น” และ “ลืมน” ศิลาประเสริฐนั้น พระสัญญาที่ให้แก่ชาวเลาติเซียในข้อความตอนหนึ่งของอิสยาห์คือ แอ็ดเวนติสต์คนใดก็ตามที่เลือกจะรับคำเตือนสุดท้ายนี้ ยังมีเวลาที่จะ “ยึดเอา” “กำลัง” ของพระคริสต์ไว้ “เพื่อว่า” เขา “จะได้ทำสันติกับ” พระคริสต์ เพราะพระคริสต์ยังทรงเติมพระทัย “ที่จะทำสันติกับ” พวกเขา แต่เมื่อถึงเสียงร้องในเวลาเที่ยงคืน ก่อนหน้ากฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า โอกาสนั้นก็สิ้นสุดลงตลอดกาล

ในช่วงเวลาที่เริ่มต้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะทรงทำให้บรรดาผู้ซึ่ง “ในกาลก่อนมิใช่ชนชาติหนึ่ง” ซึ่งเป็น “รากที่ขึ้นมาจากดินแห่งแสง” ได้ “หยั่งราก” “ออกดอกและแตกหน่อ และทำให้พื้นพิภพเต็มด้วยผล” สิ่งที่ทำให้รากของเจสซีออกดอกและแตกหน่อคือฝนปลายฤดู เพราะรากที่กำหนดไว้ว่าจะออกดอกและแตกหน่อ นั้น ตามคำพยากรณ์แล้วถูกกำหนดให้เป็นธงสัญญาณที่ถูกยกขึ้น และธงสัญญาณนั้นก็คือรากของเจสซี

และในวันนั้นจะมีรากแห่งเจสซี ซึ่งจะขึ้นเป็นธงแก่ชนชาติทั้งหลาย บรรดาคนต่างชาตินั้นจะมุ่งแสวงหาเขา และที่พำนักของเขาจะทรงสง่าราศี อิสยาห์ 11:10

ฝนปลายฤดูได้กระทำให้รากของเจสซีผลิดอกและแตกหน่อ โดยเริ่มต้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 และเมื่อกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงในไม่ช้านั้นมาถึง รากนั้นจะกระทำให้แผ่นดินโลกทั้งสิ้นเต็มไปด้วยผล กฎหมายวันอาทิตย์ในอิสยาห์บทที่ยีสิบเจ็ดคือประวัติศาสตร์ที่ดำเนินไปเป็นลำดับ ซึ่งได้รับการนำเสนอไว้เช่นกันในบทที่หนึ่งถึงสามในพระธรรมดาเนียล

ฝนปลายฤดูเริ่มโปรยปรายเมื่อบรรดาประชาชนได้โกรธเคืองในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 พร้อมกับการปล่อยออกมา แล้วจึงถูกยับยั้งไว้ในทันที ของอิสลามแห่งวิบัติประการที่สาม

“การเริ่มต้นของเวลายากลำบากนั้น” ซึ่งกล่าวถึงในที่นี้ มิได้หมายถึงเวลาที่ภัยพิบัติจะเริ่มถูกเพลงมา แต่หมายถึงช่วงเวลาสั้น ๆ ก่อนที่ภัยพิบัติเหล่านั้นจะถูกเพลงมา ขณะที่พระคริสต์ทรงอยู่ในสถานนมัสการสวรรค์ ในเวลานั้น ขณะที่พระราชกิจแห่งความรอดกำลังจะสิ้นสุดลง ความยากลำบากจะกำลังมาถึงโลก และบรรดาประชาชนจะโกรธแค้น แต่ก็ยังถูกยับยั้งไว้เพื่อมิให้ขัดขวางพระราชกิจของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ในเวลานั้น ‘ฝนปลายฤดู’ หรือการจุใจจากเบื้องพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า จะมาถึง เพื่อประทานฤทธิ์อำนาจแก่เสียงอันกึกก้องของทูตสวรรค์องค์ที่สาม และเตรียมธรรมิกชนให้สามารถยืนหยัดอยู่ได้ในเวลาที่ภัยพิบัติสุดท้ายทั้งเจ็ดจะถูกเพลงมา” Early Writings, 85.

ในข้อความตอนนี ชิสเตอร์ไวท์กำลังอธิบายให้ชัดเจนว่า ยังมีช่วงเวลาสั้น ๆ ที่ความรอดยังคงเปิดอยู่ “เวลาแห่งความยากลำบาก” ที่ท่านกำลังกล่าวถึงนั้นแตกต่างจากเวลาแห่งความยากลำบากอันยิ่งใหญ่ ซึ่งเริ่มต้นขึ้นเมื่อเวลาทดลองใจสิ้นสุดลงโดยสมบูรณ์ ในแอตเวเนทิสมี มีการเรียกอย่างถูกต้องว่า “เวลาแห่งความยากลำบากเล็กน้อย” เมื่อเทียบกับเวลาแห่งความยากลำบากอันยิ่งใหญ่ซึ่งเริ่มขึ้นเมื่อมีคาเอลทรงลุกขึ้น “เวลาแห่งความยากลำบากเล็กน้อย” หมายถึงช่วงเวลาที่มีความพินาศของชาติเริ่มต้นขึ้นพร้อมกับกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า และดำเนินต่อไปจนกว่าเวลาทดลองใจจะสิ้นสุดลง

ในประวัติศาสตร์ตั้งแต่วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ การชำระล้างและการพิพากษาขั้นสุดท้ายของแอตเวเนทิสมีถูกแสดงเป็นภาพว่าเกิดขึ้นระหว่างการ “ประพรม” ของฝนชุกปลายฤดู ช่วงเวลานั้นคือเมื่อฝนชุกปลายฤดู ซึ่งก็คือ “การพินกำลัง” ด้วย เริ่มต้นขึ้นในลักษณะของ “การประพรม” แต่ดำเนินต่อไปจนถึงการหลั่งลงมาอย่างเต็มบริบูรณ์ ณ กฎหมายวันอาทิตย์ ในช่วงเวลานั้น ซึ่งเริ่มต้นเมื่ออิสลามแห่งวิบัติประการที่สามทำให้บรรดาประชาชนได้โกรธเคือง ฝนชุกปลายฤดูก็เริ่มตกลงมา และบางคนตระหนักถึงฝนชุกปลายฤดูและรับไว้ ส่วนบางคนไม่ตระหนักถึงฝนชุกปลายฤดู บางคนตระหนักว่ามีบางสิ่งกำลังเกิดขึ้น แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าสิ่งนั้นคืออะไร และตั้งตัวต่อต้านมัน

“คนจำนวนมากล้มเหลวเป็นอย่างยิ่งในการรับฝนต้นฤดู พวกเขาไม่ได้รับพระพรทั้งสี่ที่พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้ให้แก่พวกเขาเช่นนี้ พวกเขาคาดหวังว่าสิ่งที่ขาดนั้นจะได้รับการชดเชยโดยฝนปลายฤดู เมื่อพระคุณอันบริบูรณ์ที่สุดจะทรงประทานลงมา พวกเขาตั้งใจว่าจะเปิดใจของตนเพื่อรับพระคุณนั้น พวกเขากำลังกระทำความผิดพลาดอย่างน่าสะพรึงกลัว งานซึ่งพระเจ้าได้ทรงเริ่มต้นไว้ในจิตใจมนุษย์ โดยการประทานความสว่างและความรู้ของพระองค์ จะต้องดำเนินต่อไปอยู่เสมอ ทุกคนต้องตระหนักถึงความจำเป็นของตนเอง หัวใจจะต้องถูกเหวี่ยงออกจากมลทินทุกประการและชำระให้สะอาดเพื่อการสถิตอยู่ของพระวิญญาณ โดยการสารภาพและละทิ้งบาป โดยการอธิษฐานอย่างจริงใจ และการถวายตนแด่พระเจ้าอย่างสิ้นเชิง เหล่าสาวกยุคแรกจึงได้เตรียมพร้อมสำหรับการเทพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาในวันเพ็นเทคอสต์ งานเช่นเดียวกันนี้ เพียงแต่ในระดับที่ยิ่งใหญ่กว่า จะต้องกระทำในบัดนี้ ในเวลานั้น ผู้ร่วมงานฝ่ายมนุษย์เพียงแต่ต้องทูลขอพระพร และคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าให้ทรงกระทำให้งานที่เกี่ยวกับเขาสำเร็จสมบูรณ์ เป็นพระเจ้าผู้ทรงเริ่มต้นงานนั้น และพระองค์จะทรงทำให้งานของพระองค์สำเร็จ โดยทรงกระทำให้มนุษย์ถึงความครบถ้วนสมบูรณ์ในพระเยซูคริสต์

แต่จะต้องไม่มีการละเลยพระคุณซึ่งแผ่นดินฤดูเป็นภาพแทน
มีเพียงผู้ที่ดำเนินชีวิตสอดคล้องกับความสว่างที่ตนมีอยู่เท่านั้นที่จะได้รับความสว่างยิ่งขึ้น
เว้นแต่เราจะก้าวหน้าอยู่ทุกวัน ในการสำแดงคุณธรรมคริสเตียนที่มีการปฏิบัติอย่างจริงจัง
เราจะไม่ตระหนักถึงการสำแดงของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในฝนปลายฤดู
ฝนนี้อาจกำลังตกลงบนดวงใจทั้งหลายรอบตัวเรา แต่เราจะไม่สังเกตเห็นหรือรับไว้” Testimonies to
Ministers, 506, 507.

ขณะนี้ฝนปลายฤดูได้กำลังตกลงมาอยู่ และมีผู้ที่ตระหนักถึงสิ่งนี้จึงได้รับมัน
และมีผู้ที่ไม่ตระหนักถึงสิ่งนี้จึงไม่ได้รับมัน ฝนปลายฤดูจำต้องได้รับการตระหนักจึงจะได้รับได้
ฝนปลายฤดูมิใช่เพียงประสบการณ์อย่างหนึ่งเท่านั้น แต่เป็นประสบการณ์ที่เกิดขึ้นโดยสารหนึ่ง
หาว่าสารนั้นจะรับได้ก็ต่อเมื่อมีการใช้ระเบียบวิธีที่ถูกต้องเพื่อสถาปนาสารนั้น
หากปราศจากการตระหนักถึงระเบียบวิธีที่สถาปนาสารแห่งฝนปลายฤดูแล้ว ก็แทบเป็นไปได้เลยที่จะเข้าใจ
ทฤษฎีเชิงพยากรณ์ซึ่งแสดงไว้โดยการขึ้นและการล่มสลายของอาณาจักรทั้งหลายในพระธรรมดาเนียลและพระ
ธรรมวิวรณ์

ธงสัญลักษณ์ที่ถูกชูขึ้นแก่โลกนั้น อิชยาห์ระบุว่า เป็น “รากของเจสซี” และในบทที่ยีลิบเจ็ด บรรดาผู้ที่
“มาจากยาโคบ” ก็ “หยั่งราก” บรรดาผู้ที่เป็น “รากของเจสซี” นั้น ในที่นั้นยังถูกระบุว่าเป็น “อิสราเอล” ด้วย
และพวกเขาคือผู้ที่ผลิดอกออกตมเป็นกลุ่มแรก แล้วภายหลังจึงทำให้โลกเต็มด้วยผล
กฎแห่งธรรมชาติดีได้ขัดแย้งกับกฎแห่งคำพยากรณ์
เพราะพระผู้ทรงประทานกฎหมายองค์เดียวกันนั้นเองได้ทรงก่อให้เกิดทั้งธรรมชาติและคำพยากรณ์
ก่อนที่พืชจะเกิดผล มันต้องออกจากภาวะพักตัวก่อน ดังที่ปรากฏให้เห็นจากตาอ่อน และภายหลังจากดอก
ฝ้ายอิสราเอลฝ้ายจิตวิญญาณ ผู้ซึ่งเป็น “รากของเจสซี” ได้รับการเพลงมาแห่งฝนอย่างเป็นลำดับขั้น
มันเริ่มต้นด้วย “การประพรม” และทวีขึ้นจนเป็นการเพลงมาอย่างเต็มบริบูรณ์
เมื่อโลกเต็มไปด้วยผลที่ธงสัญลักษณ์นั้นนำเสนอ

ในอิชยาห์บทที่ยีลิบเจ็ด จุดเริ่มต้นของการโปรยปรายแห่งฝนถูกแสดงให้เห็นว่าเกิดขึ้นเมื่อหน่อ “ผลิออกมา”
เมื่อมันเริ่ม “ผลิออกมา” ในครั้งแรกนั้น ฝนถูกระบุว่า ได้ถูกเพลงมา “ตามขนาด” “ตามขนาด
เมื่อมันผลิออกมา” เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2001 การโปรยปรายของฝนชุกปลายฤดูเริ่มถูกเพลงมา
“ตามขนาด” เพราะในเวลานั้น ชาวสาลีกับข้าวละมาน หรือคนมีปัญญากับคนโง่เขลา ยังปะปนอยู่ด้วยกัน.

“การเทพระวิญญาณของพระเจ้าอย่างยิ่งใหญ่ ซึ่งทำให้ทั่วทั้งแผ่นดินโลกสว่างไสวด้วยพระสิริของพระองค์
จะยังไม่มาจนกว่าเราจะมีประชากรที่ได้รับความสว่าง
ผู้ซึ่งรู้จักประสบการณ์ว่าการเป็นผู้ร่วมงานกับพระเจ้าหมายความว่าอย่างไร
เมื่อเรามีการอุทิศตนอย่างสมบูรณ์และสุดจิตสุดใจเพื่อการรับใช้พระคริสต์
พระเจ้าจะทรงรับรองความจริงข้อนี้ด้วยการเทพระวิญญาณของพระองค์อย่างไม่มีการจำกัด;
แต่สิ่งนี้จะยังไม่เกิดขึ้นตราบที่สมาชิกส่วนใหญ่ของคริสตจักรยังมีได้เป็นผู้ร่วมงานกับพระเจ้า
พระเจ้าไม่อาจเทพระวิญญาณของพระองค์ออกมาได้
เมื่อความเห็นแก่ตัวและการปล่อยตัวตามใจตนเองยังปรากฏชัดแจ้งอยู่;
เมื่อมีจิตวิญญาณอย่างหนึ่งครอบงำอยู่ ซึ่งหากกล่าวออกมาเป็นถ้อยคำ
ก็จะเป็นการแสดงคำตอบของคาอินนั้นว่า—‘ข้าพเจ้าเป็นผู้ดูแลน้องชายของข้าพเจ้าหรือ?’
หากความจริงสำหรับบุคคลนี้ หากหมายสำคัญทั้งหลายซึ่งกำลังทวีความถี่ขึ้นอยู่รอบด้าน
ซึ่งเป็นพยานว่าจุดจบของสิ่งทั้งปวงอยู่ใกล้แล้ว
ยังไม่เพียงพอที่จะปลุกปล้ำงานที่หลับใหลของผู้ที่อ้างว่ารู้ความจริงแล้วไซ้
ความมืดซึ่งได้สัดส่วนกับความสว่างที่ได้ส่องอยู่จะเข้าครอบงำจิตวิญญาณเหล่านี้ จะไม่มีแม้แต่เค้าเงายของ
ข้อแก้ตัวสำหรับความเฉยเมยของพวกเขาก็พวกเขาจะสามารถนำเสนอต่อพระเจ้าได้ในวันยิ่งใหญ่แห่งการ

ชำระบัญชีครั้งสุดท้าย จะไม่มีเหตุผลใดให้ยกขึ้นอ้างได้ว่าทำไมพวกเขาจึงมิได้ดำเนินชีวิตและประพฤติและทำงานอยู่ในความสว่างแห่งความจริงอันศักดิ์สิทธิ์ของพระวาระของพระเจ้า และด้วยเหตุนี้จึงมิได้สำแดงให้โลกที่มีดমনเพราะบาปเห็น ผ่านทางความประพฤติ ความเห็นอกเห็นใจ และความกระตือรือร้นของพวกเขา

ว่าฤทธิเดชและความเป็นจริงของข่าวประเสริฐนั้น “ไม่อาจถูกโต้แย้งกลับได้” Review and Herald, July 21, 1896.

อิสยาห์บทที่ยี่สิบเจ็ดระบุถึงประวัติของการเริ่มต้นแห่งการเทพะพรของฝนชุกปลายฤดู

เมื่อรากแตกหน่อขึ้นจากดินแห้งแล้ง แล้วดำเนินต่อเนื่องไปจนทั่วทั้งแผ่นดินเต็มด้วยผล บทนี้ระบุว่า

“ด้วยประมาณ เมื่อมันแตกหน่อออกมา พระองค์จะทรงโต้แย้งกับมัน”

เมื่อฝนชุกปลายฤดูกำลังถูกดวงวัดในฐานะเป็น “การประพรม” ซิสเตอร์ไวท์กล่าวว่า ฝนชุกปลายฤดูนั้น

“อาจกำลังตกลงบนดวงใจทั้งหลายรอบตัวเรา แต่เราจะไม่สังเกตเห็นหรือรับมันไว้”

ในการกระทำเช่นนั้น เธอได้ชี้ให้เห็นคริสตจักรหนึ่งซึ่งปะปนกันอยู่ด้วยผู้ที่ตระหนักถึงการตกลงมาของฝน และผู้อื่นที่ไม่ได้ตระหนักถึงการนั้น ในข้อความก่อนหน้านี เธอชี้ให้เห็นว่า

เมื่อพระเจ้าทรงหลังฝนปลายฤดูลงมาอย่างไม่มีขอบเขต

นั้นเป็นเครื่องหมายถึงเวลาที่ไม่มีส่วนผสมของหญิงพรหมจารีที่มีปัญหาและหญิงพรหมจารีที่โง่อีกต่อไป

โดยกล่าวว่า “เมื่อเรามีการถวายตัวอย่างครบถ้วนและด้วยสุดใจต่อการรับใช้พระคริสต์

พระเจ้าจะทรงรับรองความจริงนั้นด้วยการหลังพระวิญาณของพระองค์ลงมาอย่างไม่มีขอบเขต;

แต่สิ่งนี้จะยังไม่เกิดขึ้นตราบเท่าที่สมาชิกส่วนใหญ่ของคริสตจักรยังมีได้เป็นผู้ร่วมงานกับพระเจ้า”

ส่วนที่ใหญ่กว่าของคริสตจักร หรือคนส่วนมากของคริสตจักร

ถูกนำเสนอไว้ในมัทธิวกบที่ยี่สิบห้าว่าเป็นหญิงพรหมจารีโง่เขลา เพราะตามพระคัมภีร์แล้ว “คนมาก”

ได้รับการทรงเรียก แต่ “คนน้อย” ได้รับการทรงเลือกไว้

ผู้มีปัญหาและผู้โง่เขลาถูกแยกออกจากกันโดยพระญาณสอดส่อง ณ วิภฤตการณ์ยามเที่ยงคืน

ซึ่งมาก่อนกฎหมายวันอาทิตย์ที่จะมาถึงในไม่ช้า

การแยกนั้นก่อให้เกิดชนชาติหนึ่งซึ่งสามารถรับการเทพะพรวิญาณอย่างเต็มเปี่ยมในฝนชุกปลายฤดู

และกลายเป็น “ชนชาติที่บังเกิดในวันเดียว” จากนั้นรากแห่งเจสซีจะถูกยกขึ้นเป็นธงสัญญาณ

และจะทำให้โลกเต็มด้วยผลผลิต

อิสยาห์บทที่ยี่สิบเจ็ดระบุว่า เมื่อฝนปลายฤดูเริ่มถูกเพลงมา “ตามประมาณ” ในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

“พระองค์จะทรงโต้แย้งกับมัน” “เมื่อมันแตกหน่อออกมา พระองค์จะทรงโต้แย้งกับมันตามประมาณ”

เหตุการณ์วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ได้กลายเป็นประเด็นถกเถียงในโลกและในคริสตจักรโดยนับพลัน จน

ถึงทุกวันนี้—กว่ายี่สิบปีให้หลัง—ก็ยังคงมีข้อโต้แย้งคัดค้านการระบุว่าเหตุการณ์เหล่านั้นเป็นการกระทำของอิส

ลาม ตรงกันข้ามกับการมองว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของการสมคบคิดแบบโลกาภิวัตน์

การถกเถียงซึ่งสัมพันธ์กับการมาถึงของการประพรมแห่งฝนปลายฤดูเริ่มขึ้นในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

แต่การถกเถียงต่าง ๆ ที่ดำเนินอยู่ในโลก มิใช่ “การโต้แย้ง”

ที่ได้รับการระบุไว้ในพระวาระแห่งคำพยากรณ์ของพระเจ้า การโต้แย้งนั้นเกี่ยวข้องกับคำพยากรณ์

เช่นคำพยากรณ์ที่จะกล่าวต่อไปนี้

“ในโอกาสหนึ่ง เมื่อข้าพเจ้าอยู่ในนครนิวยอร์ก ในยามกลางคืนข้าพเจ้าได้รับการเรียกให้เห็นอาคารต่าง ๆ

ผุดสูงขึ้นเป็นชั้นแล้วชั้นเล่ามุ่งสู่ท้องฟ้า อาคารเหล่านี้ได้รับการรับรองว่าทนไฟได้

และถูกก่อสร้างขึ้นเพื่อเชิดชูเจ้าของและผู้สร้างของตน อาคารเหล่านี้ยิ่งสูงขึ้นไปอีก และสูงขึ้นไปอีก

และในอาคารเหล่านี้ได้ใช้วัสดุที่มีราคาแพงที่สุด บรรดาผู้ที่เป็นเจ้าของอาคารเหล่านี้มิได้ถามตนเองว่า

‘เราจะถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าได้ดีที่สุดอย่างไร?’ องค์พระผู้เป็นเจ้ามิได้อยู่ในความคิดของพวกเขา”

“ข้าพเจ้าคิดว่า ‘โอ้ ขอให้บรรดาผู้ที่กำลังใช้ทรัพย์สินสมบัติของตนเช่นนี้ มองเห็นแนวทางของตนดังที่พระเจ้าทรงเห็นเถิด! พวกเขา กำลังก่อสร้างอาคารอันโอ้อวดระการ แต่การวางแผนและการคิดประดิษฐ์ของพวกเขาช่างโง่เขลาเพียงใด ในสายพระเนตรขององค์ผู้ทรงครอบครองจักรวาล พวกเขามิได้ศึกษาด้วยกำลังทั้งสิ้นแห่งจิตใจและสติปัญญาว่าจะถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าได้อย่างไร พวกเขาได้ละสายตาจากหน้าที่ประการแรกของมนุษย์ข้อนี้ไปแล้ว”

“เมื่ออาคารสูงตระหง่านเหล่านี้ก่อสร้างขึ้น เจ้าของทั้งหลายก็ชื่นชมยินดีด้วยความทะนงอันทะเยอทะยานที่ตนมีเงินทองไว้ใช้เพื่อสนองตนเอง และเพื่อปลุกเร้าความอิจฉาของเพื่อนบ้าน เงินจำนวนมากที่พวกเขาลงทุนไปเช่นนั้น ได้มาจากการบีบบังคับ จากการกดขี่ขูดรีดคนยากจน พวกเขาเชื่อมั่นว่า ในสวรรค์จะมีการจัดบันทึกธุรกรรมทางการค้าทุกประการไว้ การตกลงอันไม่เป็นธรรมทุกครั้ง การกระทำอันฉ้อโกงทุกอย่าง ล้วนถูกบันทึกไว้ ณ ที่นั้น เวลากำลังจะมาถึงเมื่อมนุษย์ทั้งหลายในการฉ้อโกงและความโอหังของตนจะไปถึงจุดหนึ่งซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงยอมให้พวกเขาล่วงเลยไปได้ และพวกเขาจะได้เรียนรู้ว่าความอดกลั้นของพระยาห์เวห์นั้นมีขอบเขต”

“ภาพเหตุการณ์ถัดไปที่ผ่านเข้ามาต่อหน้าข้าพเจ้า คือสัญญาณเตือนไฟไหม้ ผู้คนมองดูอาคารสูงตระหง่านซึ่งเชื่อกันว่าป้องกันไฟได้อย่างสมบูรณ์ และกล่าวว่า: ‘อาคารเหล่านี้ปลอดภัยอย่างแน่นอน’ แต่อาคารเหล่านี้กลับถูกเผาผลาญราวกับท่าด้วยชั้นรถดับเพลิงไม่อาจทำสิ่งใดเพื่อยับยั้งการทำลายล้างนั้นได้ พนักงานดับเพลิงไม่สามารถใช้เครื่องสูบน้ำดับเพลิงได้” Testimonies, volume 9, 12, 13.

คริสตจักรแอ๊ดเวนตีสภายหลังวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ในทันที ได้พยายามซ่อนข้อความตอนต่าง ๆ เช่นนี้ไว้จากโลก จะเป็นไปได้อย่างไรว่านี่จะมีได้กล่าวถึงนครนิวยอร์ก และบรรดาอาคารที่สูงมหึมาซึ่งรถดับเพลิงไม่อาจยับยั้งเพลิงที่ลุกลามต่อเนื่องได้? และจะเป็นไปได้อย่างไรที่ข้อความเช่นนี้จากงานเขียนซึ่งคริสตจักรแอ๊ดเวนตีส์อ้างว่าเขียนโดยผู้เผยพระวจนะหญิง จะไม่ถูกประกาศจากดาดฟ้าหลังจากการสำเร็จเป็นจริงเช่นนั้น?

การมาถึงของการประพรมแห่งฝนซุกปลายฤดู ซึ่งเป็นเครื่องหมายบ่งชี้การมาถึงของ “การโต้แย้ง” เชิงพยากรณ์นั้น ยังระบุถึงการกบฏขั้นสุดท้ายของแอ๊ดเวนตีสมิด้วย เพราะ ณ ที่นั่นเอง พวกเขาได้ปฏิเสธอย่างสิ้นเชิงต่อถ้อยคำอันชัดเจนและเรียบง่ายของผู้ซึ่งพวกเขายอมรับว่าเป็นผู้เผยพระวจนะหญิงสำหรับชนที่เหลืออยู่!

“ซาตานกำลัง...สอดแทรกของปลอมอยู่เสมอ—เพื่อชักนำให้ออกห่างจากความจริง การล่อลวงครั้งสุดท้ายที่สุดของซาตานจะเป็นการทำให้คำพยากรณ์ของพระวิญญาณของพระเจ้าไร้ผล ‘เมื่อไม่มีนิมิต ประชาชนก็พินาศ’ (สุภาษิต 29:18) ซาตานจะดำเนินการอย่างแยบยล ด้วยวิธีการต่าง ๆ และผ่านเครื่องมือหลากหลาย เพื่อบ่อนทำลายความเชื่อมั่นของประชากรที่เหลืออยู่ของพระเจ้าในคำพยากรณ์อันแท้จริง”

“จะมีความเกลียดชังที่ถูกปลุกเร้าขึ้นต่อบรรดาคำพยากรณ์ ซึ่งเป็นของซาตาน การกระทำทั้งหลายของซาตานจะมุ่งทำให้ความเชื่อของคริสตจักรทั้งหลายในคำพยากรณ์เหล่านั้นคลอนแคลน ด้วยเหตุนี้เอง: ซาตานไม่อาจมีทางที่เปิดโล่งเช่นนั้นเพื่อนำการล่อลวงของมันเข้ามา และผูกมัดดวงวิญญาณทั้งหลายไว้ในความหลงผิดของมันได้ หากคำเตือน คำตักเตือน และคำแนะนำของพระวิญญาณของพระเจ้าได้รับการเอาใจใส่” Selected Messages, book 1, 48.

การมัดรวมเชิงพยากรณ์ของทั้งชาวสาลีและชาวละมานเริ่มต้นขึ้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 พร้อมกับการกบฏต่อพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ ซึ่งเป็นเครื่องหมายถึงจุดสิ้นสุดของการกบฏที่ดำเนินไป

อย่างต่อเนื่องและค่อยเป็นค่อยไปซึ่งได้เริ่มต้นขึ้นจากการต่อต้านพระคัมภีร์ในปี ค.ศ. 1863

“เราในฐานะประชากรหนึ่งย่อมประกาศตนว่ามีความจริงล่วงหน้ากว่าชนชาติทั้งปวงบนแผ่นดินโลก ดังนั้นชีวิตและอุปนิสัยของเราจึงควรสอดคล้องกับความเชื่อเช่นนั้น วันนั้นอยู่ใกล้เราเพียงแค่เอื้อม เมื่อบรรดาผู้ชอบธรรมจะถูกรวบรวมเป็นฟอนดูลิธอพิซอันล้ำค่าเพื่อยังนางแห่งสวรรค์ ขณะที่คนอธรรมก็จะถูกรวบรวมเช่นเดียวกับข้าวละมาน เพื่อเป็นเชื้อเพลิงสำหรับไฟแห่งวันยิ่งใหญ่ครั้งสุดท้าย แต่ข้าพเจ้ากับข้าวละมานนั้น ‘เติบโตด้วยกันไปจนถึงฤดูเกี่ยว’” Testimonies, volume 5, 100.

เหตุใดอีดเวนติสม์จึงอาจเพิกเฉยต่อข้อความตอนต่อไปนี้ ซึ่งกล่าวอย่างตรงไปตรงมาว่า เมื่ออาคารเหล่านี้พังทลายลง วิวรรณ์ บทที่ 18 ข้อ 1 ถึง 3 ก็จะสามารถลุล่วง?

“บัดนี้มีการกล่าวขึ้นมาหรือว่า ข้าพเจ้าได้ประกาศไว้ว่านครนิวยอร์กจะถูกกวาดล้างไปด้วยคลื่นยักษ์? สิ่งนี้ข้าพเจ้าไม่เคยกล่าวเลย ข้าพเจ้าได้กล่าวว่า เมื่อข้าพเจ้ามองดูอาคารใหญ่โตทั้งหลายที่กำลังก่อสร้างขึ้นที่นั่น สูงขึ้นทีละชั้นแล้วชั้นเล่า ‘จะมีเหตุการณ์อันน่าสะพรึงกลัวเพียงใดเกิดขึ้น เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงลุกขึ้นเขย่าแผ่นดินโลกอย่างน่าสยดสยอง! แล้วถ้อยคำในวิวรรณ์ 18:1-3 ก็จะสามารถเป็นจริง’ เนื้อหาทั้งหมดของวิวรรณ์บทที่สิบแปดเป็นคำเตือนถึงสิ่งที่จะมาถึงเหนือแผ่นดินโลก แต่ข้าพเจ้าไม่ได้รับแสงสว่างเป็นพิเศษเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับนครนิวยอร์ก เพียงแต่ข้าพเจ้าทราบว่ามีหนึ่งอาคารใหญ่โตทั้งหลายที่นั่นจะถูกเหวี่ยงลงด้วยการพลิกผันและคว่ำลงแห่งฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า จากแสงสว่างที่ประทอนแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าทราบว่าความพินาศอยู่ในโลกนี้ พระวณะคำเดียวจากองค์พระผู้เป็นเจ้า การทรงสัมผัสเพียงครั้งเดียวแห่งฤทธิ์เดชอันมหัศจรรย์ของพระองค์ และสิ่งก่อสร้างมหึมาเหล่านี้ก็จะพังทลายลง จะมีเหตุการณ์เกิดขึ้นซึ่งความน่าสะพรึงกลัวของมันเป็นนั้นเราไม่อาจจินตนาการได้” Review and Herald, July 5, 1906.

ประเด็นที่เรากำลังพิจารณาในที่นี้มิใช่ว่าข้อพระคัมภีร์เหล่านี้สำเร็จสัมฤทธิ์แล้วหรือไม่ในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 เพราะแท้จริงแล้วข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ได้สำเร็จสัมฤทธิ์อย่างแน่นอน แต่ประเด็นที่เรากำลังมุ่งพิจารณาคือ “การโต้แย้ง” ที่จะเริ่มต้นขึ้นในเวลานั้น การโต้แย้งนั้นว่าด้วยระเบียบวิธีที่ถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง คริสตจักรแอ็ดเวนติสต์ได้เริ่มต้นการปฏิเสธกฎสิบสี่ข้อแห่งการตีความคำพยากรณ์ของวิลเลียม มิลเลอร์ในปี ค.ศ. 1863 และบัดนี้พวกเขาได้ดำเนินมาถึงจุดที่ว่า ท่านไม่อาจซื้อหนังสือศึกษาพระคัมภีร์ที่เขียนโดยนักเทววิทยาแอ็ดเวนติสต์เล่มใดได้เลยซึ่งมิได้รับการรับรองซ้ำแล้วซ้ำเล่าโดยนักเทววิทยาของโปรเตสแตนต์ผู้ละทิ้งความเชื่อและโรมันคาทอลิก ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1863 ถึง ค.ศ. 2001 และจนถึงทุกวันนี้ ระเบียบวิธีซึ่งเดิมเป็นตัวแทนโดยกฎแห่งการตีความคำพยากรณ์ของวิลเลียม มิลเลอร์ ได้ถูกละทิ้งไปเพื่อรับเอาระเบียบวิธีของโรมันคาทอลิกและโปรเตสแตนต์ผู้ละทิ้งความเชื่อ “การโต้แย้ง” เชิงพยากรณ์ที่เริ่มต้นขึ้นเมื่อวิวรรณ์ บทที่สิบแปด ข้อหนึ่งถึงข้อสาม สำเร็จสัมฤทธิ์นั้น เป็นการโต้แย้งว่าด้วยระเบียบวิธีที่แท้จริงหรือเท็จเทียม

เราจะพิจารณา “การโต้แย้ง” ในบทที่ยีสืบเจ็ดของหนังสืออัสยาห์ต่อไปในบทความถัดไป

“เราควรรู้ด้วยตนเองว่า อะไรคือสิ่งที่ประกอบขึ้นเป็นคริสต์ศาสนา อะไรคือความจริง อะไรคือความเชื่อที่เราได้รับไว้ อะไรคือกฎเกณฑ์ของพระคัมภีร์—กฎเกณฑ์ที่ประทอนแก่เราจากสิทธิอำนาจสูงสุด” The 1888 Materials, 403.

